אין שטראָם פון לעבן

שפּאַנענדער ראָמאַן פון דעם אידישן לעבן אין אַמעריקע
פון דר. ל. ב—ן

(פאָרטזעצונג)

— און אז דו וועסט זאָגן "נייז" פון ניט אוועק ריכטיק די פאַסטקע פאַר די העלפן ? — האָט רובינטשיק אויסגעשריי־ען, — טו זיך אָן און קום. נאָך דיינע זאַכן וועל מיר דערנאָך שיקן. רויכערסט? נאָ דיר א גוטן סיגאַר.

זיי האָבן ביידע פאַרוויכערט.

— וועל. איך מוז אייך פאַלגן — האָט ראַבינס דאָן אַרויסגערעדט — באַ־זונדערס ווען דו, עני, בעטסט מיך. האָסט שוין א חתן ?

עני איז רויט געוואָרן.

— איך געפעל קיינעם ניט — האָט זי געענטפערט מיט א שמייכל.

— דאָס גלויב איך ניט.

— אמת ! — האָט זיך רובינטשיק אַריינגעמישט — זי האָט ניט מיין שכל ווי צו כאַפּן א באַ. טויזנט מאָל האָב איך איר שוין געזאָגט : — דו שטעלסט היינט ביז איבער א יאָר, וועט דיר עפּעס מיין . . .

— אָ, פּאַפּאַ ! — האָט עני זיך א צאַפּל געטאָן און אירע אויגן זיינען פאַר־לאָפן מיט טרערן.

— דאָס איז דאָך אַן איינגענער מעגש, מען מעג דאָך פאַר אים זאָגן דעם אמת... אז דו טויגסט פאַרט ניט פאַר דעם... רוטקע וואָלט שוין הונדערטער באַיעס גע־האט אין פאַסטקע ווי : זי האָט שכל...

— וואָס פאַסטקע ? ווען פאַסטקע ?

— האָט זי אויסגעשריען שיר ניט מיט טרערן אין׳ם קול.

— וואָס דען איז דאָס ? ווען א באַי האָט תחונה מיט א מיידל, פאַלט ער ניט אריין אין א פאַסטקע ? זיין לעבן איז דערנאָך קאַפּוט, פאַרפאַלן, ניט אַרויסצו־רייסן זיך פון דער פאַסטקע לעולם ועד. נישט אזוי, דזשאָזעף ?

ראַבינס האָט גוטמוטיק געענטפערט :

— און איך בין געקומען אהער זוכן אזא פאַסטקע .

— וואָס מיינסטו ?

— איך מיין . . . פּשוט חתונה צו האָבן . . .

אי רובינטשיק, אי עני, האָבן אים אַנ־געקוקט מיט גרויסע אויגן.

— וואָס מיינסטו, דזשאָזעף ? דו ביזט נאָך א סינגלמאַן ? איך האָב טאַ־קע זיך גאָר פאַרגעסן צו פרעגן ביי דיר וועגן דיין פאַמיליע — האָט רובינטשיק אַרויסגערעדט פאַרוואונדערט.

— איך האָב ניט קיין פאַמיליע. און איך בין געקומען נאָך ניט־ יאָרק טאָן א שידוך . . .

— אזוי גאָר ? — האָט רובינטשיק שטיל אַרויסגעמורמלט, שעלל א קוק גע־טאָן אויף עני׳ן מיט א באַזונדערן בליק, און אוי שנעל פון איר דעם קאַפּ אוועק־געדרייט, אזוי ווי ער וואָלט מורא גע־האַט, אז זיינע אויגן זאָלן ניט פאַרראַטן דעם געדאַנק, וואָס האָט פּלוצלונג אין זיין מוח אויסגעבליצט . . .

און אין א ווײַלע אַרום זיינען אַלע — מר. רובינטשיק, זיין טאָכטער, און מר. ראַבינס געזעסן אין רובינטשיק׳ס מאַשין און זיינען געפאָרן נאָך ברוקלין.

זיצנדיק אין דער מאַשין האָט רובינ־טשיק פריער גערעדט ווען פאַרשיידענע זאַכן און עני האָט פאַר׳גנב׳עטערהייר געוואָרפן געהיימע בליקן אויף ראַבינס׳ן וועלכער, פון זיין זייט, האָט אויף פון צייט צו צייט א פאַר׳גנב׳עטן בליק איר צוגעוואָרפן. און מיט אמאָל האָט רובינ־טשיק, כלומרשט ווי גאָרניט מיינענדיק, געגומען לויבן עני׳ן ביז אין הימל אריין, און האָט אויסגערעכנט וויפיל יונגעלייט, אין מיט קיין מיליאָנערן, האָבן זיך גע־שדכנ׳ט צו איר און פאַרוואָס זי האָט זיי ניט געוואָלט. ער האָט פריער אין האָטעל געזאָגט בנוגע דעם דאָזיקן ענין . . .

עני, מיט אַן אָנגעצונדענעם פּנים און צעמישטע אויגן, האָט געטראַכט : — גוואַלד, זיין לויבן לייגט מיך אין דער ערד אַריין !

און ראַבינס האָט אין האַרצן געלאַכט און געטראַכט :

— אי, אין דאָס א׳ טיפּ ! . . .

5

רובינטשיק׳ס הויז האָט זיך געפונען אין ברוקלין, אויף דעם פּרעכטיקן בול־וואַרד, א צוואַנציק מינוטן גאַנג פון פּראָספּעקט פּאַרק. דאָס ווייסע, שטאַקיקע הויז, מיט א סך פענסטער, האָט געהאַט איין גרויסן, ווייסן גאַניק אונטן, פאַר דעם אַריינגאַנג אין הויז. און א צווייטן, א קלענערן, מיט א גלעזער־נער טיר, ווי א גרויסער פענסטער אויב־בען, פאַר דעם צווייטן שטאָק.

דאָס דאָזיקע ווייסע הויז האָט פריילאַך אַרויסגעקוקט אויף די הויכע, טונקעלע בוימער, וואָס זיינען געלאָפן אין צוויי רייען אויף ביידע זייטן פון דעם בול־וואַרד.

אויף דעם גאַניק אונטן האָבן זיך צוויי פרויען באַוויזן — אַן עלטערע און אַ אינגערע. די עלטערע איז געווען רובינ־טשיק׳ס פרוי, אסתר, און די אינגערע — זיין שוועסטער — טאַנטע שאָסקע.

טאַנטע שאָסקע, קליין און מאָגער, מיט א געפלאַמטן פּנים, אזוי ווי זי וואָלט שטונ׳ן לאַנג פאַר א ברענענדיקן אויוון געשטאַנען, איז א טונקל גרינעם סאַמע־טענעם קלייד, מיט א ווייסן באַשלאָס פאַר דער טאַליע. — איז אַרונטערגעלאָפן פון דעם גאַניק מיט אזא אימפּעט, אַזוי ווי זי וואָלט זיך נאָך אימיצן געיאָגט, האָט זיך דאָרט אוועקגעשטעלט אונטער די בוימער, וואו א פאַר׳סוי׳עטע האַלב טונ־קעלקייט האָט געשוועבט. און זיך איינ־גענעסן מיט אויפגערעגטע אויגן אין דער זוניקער ווייטקייט. וואָס האָט דאָרט גע־גלאַנצט, וואו קיין בוימער זיינען ניט געווען און פון וואַנען אוטאָמאָבילן האָ־בען זיך געטראָגן . . .

זי האָט פאַרריסן הויך דעם קאָפּ און אויף די שפּיץ פינגער זיך אוועקגעשטעלט און געקוקט. און אין דער דאָזיקער פּאָזע האָט זי אויסגעזען ווי א גרויסער פויגל, וואָס וועט אָט, אָט, דאָכט זיך, צע־שפּרייטן זיינע פליגל און זיך אוועקטראָ־גען דורך דער פאַר׳חלומ׳טער טונקעל־קייט פון די בוימער אין דער זוניקער און גאָלדענער העלקייט, וועלכע רופט צו זיך . . .

אסתר — א הויכע, דיקע פרוי, מיט גרויע האָר און אין א העלער קלייד — איז געבליבן שטיין אויפ׳ן גאַניק און האָט איר נאָכגעקוקט מיט א געלאַסענעם און רואיקן שמייכל.

— עפּעס איז דאָ ניט גלאַט ! — האָט ענטי שאָסקע זיך פּלוצלונג א כאַפּ גע־טאָן און געגומען לויפן צוריק צום גאַניק — ניט גלאַט, אסתר, ניט גלאַט . . . עס האָט עפּעס געטראָפן, דאָס האַרץ זאָגט מיר . . .

— משוגע׳נע שאָסקע ! — האָט אסתר זיך אָנגערופן מיט איר געלאַסענעם און רואיקן שמייכל.

— שוין אזוי לאַנג ווי ער האָט טע־לעפאָנירט אז זיי פאָרן אַרויס . . .

— ווי לאַנג מיינסטו ?

— אפשר א שטונדע . . .

— קיין פערטל שטונדע נאָך נישטאָ...

— דו ביזט משוגע . . .

— איך בין משוגע ? — האָט אסתר־רואיק געזאָגט — זאָל זיין, אז דו ביזט גערעכט. ווי זאָגט יענער ? משוגעים בלייבן תמיד גערעכט ביי זיך.

— קאַלטע קוזינע ! — האָט שאָסקע זיך אָפּגעצונדן — ווי קאָן א מענש זיין אזוי רואיק . . .

אסתר האָט געלאַכט א שמייכל גע־טאָן.

— אויב דו ווילסט זיך קרינגן — קום אַריין אין הויז.

שאָסקע איז נאָך א ווײַלע געשטאַנען אויפ׳ן גאַניק און האָט אַרויסגעקוקט אויף די אוטאָמאָבילן; דערנאָך האָט זי נער־וועז א צי געטאָן מיט די אַקסלען און איז אַריינגעלאָפן אין הויז.

— איכ׳ל פון זינען אַרונטער ! — האָט זי זיך אָנגערופן מערוועז צו אסתר׳ן, וועלכע איז דאָרט איצט געשטאַנען אין דעם עס־צימער און האָט באַטראַכט דעם געגרייטן טיש.

— דאָס קאָנסטו טאָן, אויב דו ווילסט, נאָר חלש ניט — האָט אסתר אַרויס־גערעדט, ווי א קאַלטע גזלנ׳טע, נישט אומקוקנדיק זיך אפילו אויף איר.

— הער אויף ! — האָט שאָסקע אויף איר א געשריי געטאָן — איך האָב איצט קיין געדולד ניט פאַר דיינע חכ־מות.

— איצט האָסטו קיין געדולד ניט ? נו, יאָ, ווי זאָגט יענער ? אַן געדולד איז שלעכט, ווען אָבער האָט שאָסקע יאָ גע־דולד ?

זי האָט שטיל און גוטמוטיק זיך צע־לאַכט.

— נאַרישע פרוי, ווען מען זאָגט אַן׳, אז א פּלימעניק קומט, דאַרף מען דען חלש׳ן ?

— ביי מיר איז ער פון טויט לעבעדיק געוואָרן — האָט שאָסקע זיך צעהיצט— דו פאַרשטייסט, דו קאַלטע קוזינע, דו איין־ קעלער ? — איך האָב שוין זייט יאָרן ניט געטראַכט מער פון אים, כּמעט אים איינגאַנץ פאַרגעסן. און נעכ־טען, מיט אמאָל : יאָשקע לעבט ! איך האָב דען די נאַכט צוגעמאַכט מיט אַן אויג ? ער איז דען מיר פון׳ם קאָפּ אַרונס ? קיין געדולד ניט געהאַט אפילו מיין ראַמאַן צו פאַרענדיקן. דו זעסט ? אפילו אויצ . . . איך רייד מיט דיר און ער פלאַנטערט זיך מיר פאַר די אויגן... אָט־ אָט, דאָכט זיך, איך זע אים . . . אַן איידעלער פּנים, א מאָגערער, מיט א קאַפּ שוואַרצע און געקרויזטע האָר, און מיט אזעלכע אויגן, אזש זיי ברענען אויס די הערצער ביי די מיידלאַך . . . היינט ווי שיין עס האָט אויף אים געפאַסט דער גימנאַזיסטישער מונדיר מיט די גאָלדע־נע קנעפּלאַך, ווי אַן אָפיצער האָט ער אין דעם אויסגעזעען ! היינט גוט איז ער געווען . . . ער וואָלט גאָר געוואָלט, אז די נאַכבע וועט זאָל זיין געבילדעט און גליקלאַך . . . געלערנט מיט מיידלאַך און אינגלאַך אַן א גראַשן געלט. מיט מיר האָט ער אויך געוואָלט לערנען, נאָר איך האָב קיין צייט געהאַט, ווייל איך בין דאָן געווען א פּריקאַזשעישקע ביי הורוויטש׳ן אין גאַלאַנטעריינעם מאַגאַזין און איך בין פאַרנומען געווען פון אינדערפרי ביז שפּעט ביינאַכט. ווען ניט דאָס, וואָלט איך אויך געווען א געבילדעטע. דערפאַר אַבער שבת, ווען איך פלעג אים אַמאָל טרעפן ביי אונז אויפ׳ן הויף, איז געווען א פאַר־גענינגן. ער פלעגט מיר אַלעמאָל דער־ציילן, וואָס אויף דער וועלט טוט זיך : ווי די וועלט פירט זיך, און ווי זי דאַרף זיך פירן . . . אַלע מאָל גערעדט אזוי קלוג, אזוי געבילדעט, אז איך אַליין בין שיר ניט געווען א סאָציאַליסטקע.

שאָסקע האָט זיך מיט אמאָל צעלאַכט:

— און איך בין דאָך טאַקע אויף א ווײַלע געווען א סאָציאַליסטקע. זאָלן מיר אזוי לעבן, אסתר ! פאַר מיין חתו־קה האָב איך הורוויטש׳ן דערקלערט א סטרייק ! צוויי רובל מער אויפ׳ן חודש, אויב ניט וועל איך ניט אַרבעטן. נו, מיינסטו, אז איך האָב ניט אויסגעפירט? זאָלן מיר אַלע אזוי לעבן ! ער האָט מיר טאַקע מוסיף געווען די צוויי רובל אויפ׳ן חודש, נאָר איך האָב געדאַרפט יעדן טאָג אין שטונדע מער אַרבעטן. און דאָס איז א דאַנק יאָשקע׳ס אויפקלערונג.

— א שיינע אויפקלערונג, — האָט אסתר זיך שטיל צעלאַכט — הלואי קלערט אזוי אויף אימיצער אונזערע אַר־בעטער. מיר וואָלטן זיי אביסל מער גע־העכערט ווי צוויי רובל אויפ׳ן חודש, ווען זיי וועלן אַרבעטן יעדן טאָג מיט א שטונ־דע מער.

— נו, וואָס פאַר א ווערדע איז ביי מיר צו אַרבעטן ? — האָט שאָסקע זיך אַנ־גערופן — דו ווייסט דאָך, אַבער מיר רעדן דאָך פון יאָשקע׳ן — האָט זי זיך א כאַפּ געטאָן — איך האָב פאַר אים גרויס אַפּשיי געהאַט, כאָטש איך בין זיין טאַנטע געווען. אַלע האָבן פאַר אים אַפּ־שיי געהאַט, אפילו זיין מאַמע. און ווען ער איז אוועקגעפאָרן, האָב איך זיין מאַ־מען געהאָלפן וויינען. עס קאָן זיין, אז זי איז נעבאַך, געשטאָרבן פאַר בענקעניש נאָך אים, אַן אלמנה איז זי געווען . . .

— דו האָסט עס מיר שוין היינט דערציילט — האָט אסתר איר פּלוצלונג, איבערגעשלאָגן מיט א רואיקער מינע — און נעכטן דאַכט זיך אויף.

(פאָרטזעצונג קומט)

עס איז ניט פיל צו באַצאָלן פאַר גאַראַנטירטער פיינסטער קוואַליטעט

"SALADA" TEA

'פריש פון די גערטנער'

אין דעם נייעם פונטיקן פּעקל

קריסטיס גרייהעם ווייפערס דער נייער איין פונט פּעקעדזש, זיינען באַרימט פאַר זייער ברופקער פרישקייט. געשמאַק, נאַרהאַפטיק — גוט פאַר אַלעמען. אויך פאַרקויפט אין באַלק.

Christie's Biscuits

The Standard of Quality Since 1853

פאַרזיצער ביי יערלאַכער פאַר־זאַמלונג פון דער דאָמיניאָן לייף אשורענס קאָמפּאַני

מר. דזשאַרדזש א. דאָבי

וויצע־פּרעזידענט פון דער דאָמיניאָן לייף אשורענס קאָמפּאַני, וועלכער איז אין דער אָפּוועזנהייט פון דעם פּרעזידענט פ. ס. קאָמפּף געווען דער פאַרזיצער פון דער יערלאַכער פאַרזאַמלונג פון דער קאָמפּאַני וואָס איז אָפּגעהאַלטן געוואָרן אין איר הויפּט אָפּיס אין וואַטערלו.

אויסגעהאַלטענער פּראָגרעס

דאָמיניאָן לייף יערלאַכער באַריכט
ווייזט פאָרטגעזעצטע אויסבייטערונג

אינשורענס אין קראַפט

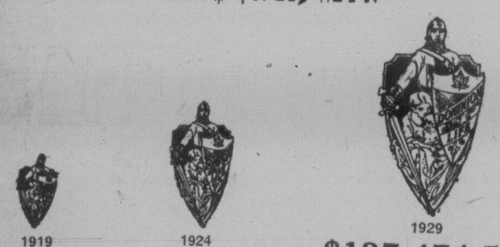

1919 $35,472,313 — 1924 $72,570,683 — 1929 $137,474,551

שטענדיקער וואוקס

דער איין־און־פערציקסטער יערלאַכער באַריכט פון דער דאָמיניאָן לייף אשורענס קאָמפּאַני פאַרצייכנט א יאָר פון שטענדיקן און אויסגעהאַלטענעם פּראָגרעס.

פּאָליסי רעזערוון

וואָס באַטרעפט $17,647,070 זיינען איבער $525,000 מער איידער באַשטימט פון דער רעזערוונגס פאָדערונגען.

פּאָליסיהאַלדער׳ס סורפּלוס פאָנד

דערגרייכט צו $2,046,511. דאָס איז נאָכדעם ווי עס איז אָפּגעלייגט געוואָרן באַזונדער די פּאָליסי רעזערוון און אויסצאָלונגען פון $483,445 אין פּראָפיטן צו פּאָליסיהאַלדערס אין פאָרלויף פון יאָר.

דער רייט פון אינטערעסט

פאַרדינט אויף אינוועסטירטע עסעטס אין יאָר 1929 איז געווען 6.91%.

אנדערע אַנדייטונגען אויף דעם אופן ווי אזוי די ביזנעס פון דער דאָמיניאָן לייף ווערן אָנגעפירט קאָן מען געפינען אין דער שטאַרקייט פון איר פּאָזיציע און דעם פּראָגרעס וואָס זי האָט דורכגעמאַכט, ווי עס ווערט אָנגעוויזן אין דעם יערלאַכן באַריכט. א קאָפּיע וועט מיט פאַרגעניגן צוגעשיקט ווערן צו אייך אויף אייער פאַרלאַנג.

פון דעם איין־און־פערציקסטן יערלאַכן באַריכט

אינשורענס אין קראַפט	$137,474,551
טאָטאַל עסעטס	23,825,357
פּרעמיום אינקאַם	4,353,995
טאָטאַל אינקאַם פאַר 1929	6,095,915
פּיימענטס צו פּאָליסיהאַלדערס	2,267,383
ביזנעס אַרויסגעגעבן און באַנייט	28,495,861
איבערפלוס אינקונפט איבער דיסבאַרסמענטס	2,314,496
פּאָליסי און יערלאַכע אויסצאָלונגען רעזערוון	17,647,070

אונזער ווינדפּענער פאַרטרעטער:

GEORGE SHEPS

804 MAIN STREET — PHONE 55 761

The DOMINION LIFE ASSURANCE COMPANY
HEAD OFFICE: WATERLOO, ONTARIO

עטאַבלירט 1889.

אויסגעשעפּטע כחות

ווען די נערוון ווערן אויסגעשפּילט

עס איז א געוויינלאַכע זאַך צו זיין מיד נאָך א טאָג אַרבעט אָבער איר רוט און שלאַפן און איר זיין גרייט מיט צייטן ענערגיע און קראַפט פאַר נאָך א טאָג אַרבעט.

אָבער ווען איר זיינט אין פאַרלויף פון דער נאַכט אומרואיק און איר שטייט אויף מיד און פאַרמאַטערט און איר באַנעגנט מיט שרעק דעם נייעם טאָג, איז צייט צו נעמען "סאַסאַ" פון אייער גוזנינג.

צי עס איז א רעזולטאַט פון דעם איבערפלוס אין פאַרלוסט פון נערוון ענערגיע, אָדער צוליב זאָרג, אָדער קראַנקהייט וואָס מאַטערט אויס אייער נערוון סיסטעם וואָס הויבט אָן צו באַנקראָטירן. איז עס די העכסטע צייט צו באַקומען דעם אויס־ביי פּראָצעס וואָס ווערט עטאַבלירט דורך דעם נעבריך פון דר. טשייסעס "נערוו פוד".

Dr. Chase's Nerve Food

דער בעסטער פאַר דעם אויסבוי פון דעם בלוט און נערוון

געשטאָרבן נאָך א לענגערער קראַנקהייט

ראָזע קאַלינסקי, 37 יאָר אַלט, טאָכטער פון מרס. רבקה קאַלינסקי, איז לעצטן דאָ־נערשטאָג געשטאָרבן ביי איר שוואָגער איז הויז, מר. סעם ברענד, 331 מאַניטאָ־בא עווענו.

די פאַרשטאָרבענע איז געקומען קיין ווינניפּעג פון כערסאָן, מיט זעכצן יאָר צור ריק.

פאַר די לעצטע פינף יאָר איז זי גע־ווען אין שיקאַגאָ וואו זי איז לעצטנס קראַנק געוואָרן אויף א ראַק (קאַנסער), און זי האָט דאָרט דורכגעמאַכט אַן אָפּע־ראַציע אָבער אַן דערפאָלג, און איר שוואָ־גער מר. ברענד איז געפאָרן נאָך איר און האָט זי געבראַכט קיין ווינניפּעג וואו זי האָט נאָך געלעבט צוויי וואָכן.

די פאַרשטאָרבענע איז געווען טעטיק אין דער אַרבעט פון הירפּס פאַרבאַנד אין ווינניפּעג.

זי לאָזט איבער איר מוטער און צוויי ברידער, הערי און אייזיק קאַלינסקי, אין איין שוועסטער, מרס. ס. ברענד.

איר לויה איז פאָרגעקומען פרייטאָג, 2.30 ביינאַכט. זי איז באַערדיקט געוואָרן אויפ׳ן שערי צדק בית־עולמין.

פראַגן אין באַצוג צו סטריט ריילוועי סיסטעם

פראַגע: אָפּערירט די סטריט ריילוויי צו ווייניקער זיי קאָסט ?

ענטפער: יאָ.

פראַגע: וואָס איז אַריינגערעכנט אין דעם טערמין "קאָסט?"

ענטפער: שכירות, מאַטעריאַל, שטייערן, פּראָצענט אויף געלט אינוועסטירט אין פּראָפּערטי, אַלץ וואָס איז גלייך נויטיק און גלייך וויכטיק, אויף דעם באַ־ים איז אונזער פאַרלוסט אויף טראַנספּאָרטאַציע יערליך געווען ווי פאָלגט:

1927	$492,838.00
1928	$617,000.00
1929	$555,000.00

פראַגע: האָט די ווינניפּעג עלעקטריק קאָמפּאַני געבעטן גוט צו מאַכן די דאָזיקע פאַרלוסטן ?

ענטפער: ניין.

פראַגע: האָט די ווינניפּעג עלעקטריק קאָמפּאַני געבעטן א דערלויבניש צו דעקן דעם טאָטאַל קאָסט פון געגעבענער באַדינונג אויף דעם באַזיס פון דעם דזשאָזשמענט פון דעם פּאַבלעק יוטיליטיס קאָמישאָנער ?

ענטפער: ניין.

פראַגע: איז עס אמת אז די סטריט ריילוויי דאַרף צאָלן פאַר דער קאָנסטרוקציע און דעם אויפהאַלט פון פּייוומענט צווישן די קאַר טרעקס און ארום 18 אינטשעס ארויס פון יעדער ליניע ?

ענטפער: יאָ.

פראַגע: פאַרוואָס איז דאָס ?

ענטפער: דאָס איז אַן אַנדיינק פון די טעג פון די פערד טראַמווייען, ווען די פערד האָבן פאַקטיש אָפּגעריבן דעם פּייוומענט, אָבער היינט ווערט די פּייווינג וואָס ווערט באַצאָלט פון דער סטריט ריילוויי גענוצט מער פון אַנדערע ווי פון די סטריט קאַרס.

פראַגע: צאָלט די ווינניפּעג עלעקטריק קאָמפּאַני פּראָפּערטי און ביזנעס טעקסעס דאָס זעלבע ווי אַנדערע ביזנעס ?

ענטפער: יאָ.

פראַגע: וואָס איז דער 5% שטייער אויף די אַלגעמיינע פאַרדינסטן וואָס די קאָמ־פּאַני בעט צו אַרונטערנעמען און וואָס באַטרעפט $169,000 א יאָר ?

ענטפער: דער דאָזיקער 5% טעקס איז אוודאי אין פּריערדיקע יאָרן אַרויפגעלייגט גע־וואָרן אויף סטריט ריילוויים ווען זיי האָבן געהאַט א מאָנאָפּאָל אין לאָקאַ־לער טראַנספּאָרטאַציע. מיט דעם כמעט אוניווערסאַלן געברויך פון דעם אוטאָמאָביל איז דער דאָזיקער מאָנאָפּאָל פאַרשוואונדן געוואָרן, און דער טעקס איז ניט מער באַרעכטיקט, ווייל עס דאַרף איצט באַצאָלט ווערן פון די סטריט קאַר פאָרער.

פראַגע: קאָנסלענען אַנדערע שטעט די פּייווינג טשאַרדזשעס און גראָס פאַר־דינסטן טעקס ?

ענטפער: יאָ. יעדן יאָר ווערט אַנערקענט אין א צאָל שטעט די ניט יושר־דיקייט פון די דאָזיקע טשאַרדזשעס.

פראַגע: בעט די איצטיקע אַפּליקאַציע פון דער ווינניפּעג עלעקטריק ריילוויי פאַר א 7 סענט פעיר ?

ענטפער: די דאָזיקע אַפּליקאַציע בעט ערשטנס, אז דער 5% גראָס איינאַמע טעקס און די פּייווינג טשאַרדזשעס זאָל אָפּגעשאַפן ווערן, און אז אויך די רויטע טיקעטס און די זונטאָג פעירס זאָלן אָפּגעשאַפן ווערן אזוי אז אַלע סטריט קאַר פאָרער זאָלן באַהאַנדלט ווערן אויפן זעלבן אופן בנוגע פעירס הויז סקול קינדער. וועמעס טיקעטס עס וועלן פאַרבלייבן דאָס זעלבע. אויב דער סיטי קאָונסיל פילט אז זיי קאָנען ניט נאָכגעבן די דאָזיקע זאַכן, בעט די קאָמפּאַני פאַר א 7 סענטיקן פעיר אַלס א ברירה, מיט דעם אויסנאַם פון די טיקעטס פון סקול קינדער, וואָס וועט פאַרבלייבן דאָס זעלבע.

די קאָמפּאַני האָט ניט בדעה אין איר איצטיקער אַפּליקאַציע צו העכערן דעם פעיר פאַר סקול קינדער

Winnipeg Electric Company